

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Germania) – Annett Altmann și alții/Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Cauza C-140/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Directiva 2004/39/CE — Articolul 54 — Obligația de a păstra secretul profesional, care revine autorităților naționale de supraveghere financiară — Informații privind o întreprindere de investiții frauduloasă aflată în lichidare judiciară)

(2015/C 016/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele

Pârât: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

cu participarea: Frank Schmitt

Dispozitivul

Articolul 54 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, trebuie interpretat în sensul că o autoritate națională de supraveghere poate invoca, în cadrul unei proceduri administrative, obligația de a păstra secretul profesional față de o persoană care, în afara unui caz care ține de dreptul penal sau a unei proceduri civile sau comerciale, i-a solicitat accesul la informații privind o întreprindere de investiții aflată în prezent în lichidare judiciară chiar și în situația în care principalul concept de afaceri al acestei întreprinderi ar fi constat într-o fraudă de mare amploare care viza prejudicierea deliberată a investitorilor, iar mai mulți dintre responsabili întreprinderii respective ar fi fost condamnați la pedepse privative de libertate.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW/Helena Vandersteen și alții

(Cauza C-201/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe — Drept de reproducere — Excepții și limitări — Noțiunea „parodie” — Noțiune autonomă de drept al Uniunii)

(2015/C 016/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW

Pârâte: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH, WPG Uitgevers België

Dispozitivul

- 1) *Articolul 5 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că noțiunea „parodie” care figurează în cuprinsul acestei dispoziții constituie o noțiune autonomă de drept al Uniunii.*
- 2) *Articolul 5 alineatul (3) litera k) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că parodia are drept caracteristici esențiale, pe de o parte, pe aceea de a evoca o operă existentă, prezentând în același timp diferențe perceptibile în raport cu aceasta, iar pe de altă parte, pe aceea de a constitui o manifestare a umorului sau o persiflare. Noțiunea „parodie”, în sensul acestei dispoziții, nu este supusă unor condiții potrivit cărora parodia ar trebui să prezinte un caracter original propriu, altul decât acela de a prezenta diferențe perceptibile în raport cu opera originală parodiată, ar trebui să poată fi atribuită în mod rezonabil unei alte persoane decât autorul operei originale însuși, ar trebui să se refere la opera originală însăși sau ar trebui să menționeze sursa operei parodiate.*

În aceste condiții, aplicarea, într-o situație concretă, a excepției în cazul unei parodii, în sensul articolului 5 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2001/29, trebuie să respecte un echilibru just între, pe de o parte, interesele și drepturile persoanelor vizate la articolele 2 și 3 din această directivă și, pe de altă parte, libertatea de exprimare a utilizatorului unei opere protejate care se prevalează de excepția privind parodia, în sensul acestui articol 5 alineatul (3) litera (k).

Revine instanței de trimitere sarcina să aprecieze, ținând seama de toate circumstanțele litigiului principal, dacă aplicarea excepției în cazul unei parodii, în sensul articolului 5 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2001/29, presupunând că desenul în discuție în litigiul principal întrunește caracteristici esențiale menționate ale unei parodii, respectă acest echilibru just.

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Sozialgericht Leipzig – Germania) – Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig

(Cauza C-333/13) ⁽¹⁾

[Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Resortisanți ai unui stat membru care nu desfășoară o activitate economică și care au drept de ședere pe teritoriul unui alt stat membru — Excludere a acestor persoane de la acordarea prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 — Directiva 2004/38/CE — Dreptul de ședere pentru o perioadă mai mare de trei luni — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 24 — Condiția resurselor suficiente]

(2015/C 016/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Leipzig

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Elisabeta Dano, Florin Dano

Pârât: Jobcenter Leipzig

Dispozitivul

- 1) *Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010, trebuie interpretat în sensul că „prestațiile speciale în numerar de tip necontributiv” în sensul articolului 3 alineatul (3) și al articolului 70 din acest regulament intră în domeniul de aplicare al articolului 4 din regulamentul menționat.*